

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งผลิตบุคคลเพื่อออกไปรับใช้สังคม ซึ่งบุคคลในระดับนี้จะต้องมีความรู้ในระดับสูง กว้างขวาง มีความเฉลียวฉลาด มีความคิดริเริ่มในหน้าที่การงาน แต่การที่ผู้เรียนจะสำเร็จการศึกษามาปรับใช้สังคมได้หรือไม่ั้น นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ศึกษาพบว่า มุ่งองค์ประกอบหลายประการที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน คือองค์ประกอบทางสติปัญญา และองค์ประกอบที่มีใช้สติปัญญา ซึ่งเมห์เริน และเลห์แมนน์ (Mehren and Lehmann, 1975) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบความสำเร็จในการเรียน และที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ วุฒิภาวะ แรงจูงใจ นิสัยในการเรียน ทักษะในการเรียน และทัศนคติของผู้เรียน ที่มีต่อคุณค่าทางการศึกษา ต่อครู ต่อสถาบัน และต่อวิชาที่เรียน โดยเฉพาะนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพ มุ่งงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศจำนวนมากที่สนับสนุน นิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพ มีความสัมพันธ์โดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสามารถใช้เป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ โดยที่ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน จะมีนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพต่างกันด้วยดังที่ ลินด์เกรน (Lindgren, 1969) ได้สรุป เหตุผลที่นิสิตประสบความสำเร็จในการเรียนนั้น ขึ้นอยู่กับการมีนิสัยในการเรียนที่ดีถึงร้อยละ 33 การมีความสนใจในการเรียนร้อยละ 25 สติปัญญาร้อยละ 15 นอกจากนี้ก็ขึ้นอยู่กับตัวประกอบอื่น ๆ ส่วนนิสิตที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนนั้น เนื่องจากมีนิสัยในการเรียนที่ไม่ดีร้อยละ 25 ขาดความสนใจในการเรียนร้อยละ 35 นอกนั้นก็ขึ้นอยู่กับปัญหาส่วนตัวและตัวประกอบอื่น ๆ

นอกจากนิสัยในการเรียนจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้ว ทักษะคิดก็เป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย จากการวิจัยของ สุธเทพ เมฆไชสง (2527) ได้สรุปว่าทัศนคติต่อวิชาพลศึกษานั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนวิชาพลศึกษา เพราะมีความสัมพันธ์โดยตรง กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ไม่ว่าจะจำแนกตามเพศ ชั้นปี หรือภูมิภาคที่ตั้งของวิทยาลัย

ทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพ เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้บุคคลปฏิบัติหน้าที่และภารกิจในอาชีพนั้น ๆ ดำเนินไปได้ด้วยความเรียบร้อย หรือในทางตรงกันข้าม อาจประสบความสำเร็จได้ ถ้าผู้ประกอบอาชีพ มีทัศนคติที่ไม่ดีต่ออาชีพที่กำลังปฏิบัติอยู่ ก็อาจทำให้บุคคลนั้นประสบความสำเร็จในอาชีพ และไม่คิดจะประกอบอาชีพนั้นอีกต่อไป ในที่สุดบุคคลนั้นก็อาจจะเปลี่ยนอาชีพ หรือเป็นบุคคลที่ไม่มีอาชีพ ซึ่งอาจจะกลายเป็นบุคคลที่ก่อให้เกิดปัญหาสังคมได้ ในการเตรียมบุคคลเข้าสู่อาชีพ ถือว่าเป็นปัญหาที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพ เพราะสถาบันการศึกษาที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อการผลิตบัณฑิตสู่วิชาชีพ มักจะพบปัญหาในด้านได้บุคคลส่วนหนึ่งที่ไม่พร้อมจะศึกษา หรือไม่พร้อมที่จะประกอบอาชีพนั้น ๆ แม้ในขณะที่ศึกษาอยู่ก็มักไม่ตั้งใจใฝ่หาความรู้ให้มากเท่าที่ควรแก่โอกาสที่อ่านวนให้ และเมื่อได้รับการฝึกฝนไปจนสำเร็จเรียบร้อยแล้ว ก็มีบางส่วนที่หันเหเปลี่ยนอาชีพ (สวัสดี ประทุมราช และสุภาพ วาดเขียน, 2525) วิชาชีพครูพลศึกษาก็เป็นวิชาชีพหนึ่งซึ่งมีความสำคัญเช่นเดียวกับวิชาชีพอื่น ๆ และต้องมีการเตรียมบุคคลเข้าสู่อาชีพโดยใช้เวลาศึกษาเท่ากับวิชาชีพอื่น ยิ่งกว่านั้นครูพลศึกษาเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้มีการเจริญงอกงามและมีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างดีเยี่ยมและมีประสิทธิภาพ

จากแนวคิดและผลงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่านิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ และมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอย่างมาก และเนื่องจากนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพ เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลง และแก้ไขปรับปรุงได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษานิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา ของนิสิต

นักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา ว่ามีนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน ตลอดจนต่อวิชาชีพเป็นอย่างไร อยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด แตกต่างกันหรือไม่

สาเหตุที่ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาในกลุ่มประชากรกลุ่มนี้ เพราะเหตุว่า นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มักจะประสบปัญหาอันยากทั้งการปรับตัวทางด้านการเรียน และชีวิตในมหาวิทยาลัยที่เปลี่ยนจากระบบมัธยมศึกษา มาสู่ระบบมหาวิทยาลัย และลักษณะการเรียนการสอนของนิสิตนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา ก็จะแตกต่างจากนิสิตนักศึกษาสาขาอื่น โดยนิสิตนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาส่วนมากจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย เช่น กิจกรรมการแข่งขันกีฬา การฝึกซ้อมกีฬาและการตัดสินกีฬา และจากทัศนคติของบุคคลภายนอก และอาจารย์ผู้สอน มักจะเข้าใจว่านิสิตนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาขาดระเบียบวินัยในการศึกษาเล่าเรียน ขาดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษานิสิตและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา ของนิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา เพื่อต้องการทราบว่านิสิตนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา มีนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษาอย่างไร และลักษณะการดำรงชีวิตเพื่อการอยู่อาศัย เพื่อการเรียน และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่แตกต่างกันระหว่างกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัด น่าจะมีส่วนทำให้นิสิตและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา ของนิสิตนักศึกษาแตกต่างกันด้วย และจากการศึกษางานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเพศ (สุจิตร์ ศิริรัตน์, 2522 ; เสาวนีย์ ดิษฐ์ฉน์, 2521 และจารุลักษณ์ พินพรหมราช, 2529) พบว่าเพศหญิงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีโอกาสสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาสูงกว่าเพศชาย ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบว่านิสิตนักศึกษาที่เรียนในกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัด และเพศชายกับเพศหญิงมีนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษาแตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งอาจจะได้ข้อมูลว่าระยะเวลาการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยนั้นจะมีส่วนทำให้นิสิตและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา ของนิสิตนักศึกษาเปลี่ยนไปหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษานิสสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา ของนิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
2. เพื่อเปรียบเทียบนิสสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา ของนิสิตนักศึกษาชาย กับนิสิตนักศึกษาหญิง ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
3. เพื่อเปรียบเทียบนิสสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา ของนิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร กับต่างจังหวัด

สมมติฐานของการวิจัย

1. เพศชาย กับเพศหญิง นิสสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา แตกต่างกัน
2. นิสิตนักศึกษานักเรียนในกรุงเทพมหานคร กับต่างจังหวัด นิสสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยนี้มุ่งศึกษานิสสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา ของนิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
2. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา ทั้งชายและหญิง ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาลายปีการศึกษา 2536 สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ทั้งในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด
3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ คือ ชายและหญิง กับสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัย คือ ในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ นิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียนและทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. กลุ่มประชากรตอบแบบสอบถามด้วยความเต็มใจและตรงตามความเป็นจริง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

นิสิตนักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา ทั้งชายและหญิง ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2536 สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ทั้งในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด

นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร หมายถึง นิสิตนักศึกษาทั้งชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร ซึ่งมี 4 มหาวิทยาลัย ดังนี้คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นิสิตนักศึกษาในต่างจังหวัด หมายถึง นิสิตนักศึกษาทั้งชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัด ซึ่งมี 3 มหาวิทยาลัย ดังนี้คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยบูรพา

นิสัยที่มีต่อการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่นำมาปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนและได้ปฏิบัติ หรือฝึกฝนเป็นประจำ จนกลายเป็นนิสัย โดยเฉพาะวิถีการเรียน การทำงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียน และการใช้เวลาในการเรียนอย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งสามารถวัดเป็นคะแนนออกมาได้จากแบบสำรวจนิสัยที่มีต่อการเรียน

ทัศนคติที่มีต่อการเรียน หมายถึง ท่าทีหรือพฤติกรรมที่เป็นความรู้สึก หรือความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน ในทางต่อต้านหรือสนับสนุน โดยเฉพาะการยอมรับในตัวครู และการยอมรับคุณค่าทางการศึกษา ซึ่งสามารถวัดเป็นคะแนนออกมาได้จากแบบสำรวจทัศนคติที่มีต่อการเรียน

ทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา หมายถึง ท่าทีหรือพฤติกรรมที่เป็นความรู้สึก หรือ
ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาชีพครูพลศึกษา ในทางต่อต้านหรือสนับสนุน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงนิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษา ของนิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
2. เป็นแนวทางสำหรับอาจารย์ และนิสิตนักศึกษาได้ทำความเข้าใจ ปรับปรุงและพัฒนานิสัยและทัศนคติที่มีต่อการเรียน และทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพพลศึกษาของนิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพลศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
3. เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อไป

ศูนย์วิทยพัธพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย